

Kereszt és fejkendő

Írta:

Hansjürg Stückelberger lelkész
A Christian Solidarity International (CSI) alapító elnöke

Fordította:

Viz Péter

Mi a tét?

Függhet-e kereszt a nyilvános iskola osztályának falán? Viselhetnek-e diáklányok és tanárnők iszlám fejkendőt? Ezek a kérdések mostanában több ország bírósági ítéleteiben és híradásaiban is megfogalmazódnak. De nem csak iskolai problémáról van szó. A kereszt vagy fejkendő sokkal inkább két egymástól eltérő kultúra szimbólumai. Lényegében ez a kérdés: milyen lesz Európa 2100-ban? Megmarad ezután is a keresztény Nyugatnak – a demokrácia és szabadság mentsvárának –, vagy lassan de biztosan a saría veszi át a magán-, illetve közélet irányító szerepét? A CSI világszerte síkraszáll a vallásszabadság védelmében. Ezért nem maradhatunk közömbösek Európa jövőjét illetően.

Európa létének záloga kereszténységében van

A mai Európa lényegi meghatározói a görög filozófia, a római jog, a kereszténység és a felvilágosodás eszméi. Minden kultúra abból a kultusból ered, amelynek a nép vagy népek többsége elkötelezi magát. Ezért az európai elsődlegesen keresztény kultúra, amit nemcsak a katedrálisok és a múlt egyéb emlékei tanúsítanak. Európa léte a keresztény emberképen – az egész nyugati kultúra fundamentumán – áll vagy bukik. A törvénykezésben, az egyéni sorsok alakításában – anélkül, hogy tudnánk –, olyan emberkép vezérel, ami eleve föltételezi a személyi szabadság és az emberi méltóság sérthetlenségét. Innen származik a jogállamiság, demokrácia, gazdaság és tudomány, de a művészetek is. E tekintetben még mindig konszenzus van keresztények és felvilágosult humanisták között. Az egész nyugati világot az a meggyőződés formálta, miszerint az egyén védelme az állam feladata. A személyt csak annyiban korlátozhatja, amennyiben embertársa szabadságának védelme ezt föltétlenül szükségessé teszi. Az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata (1948) is ebből az alapeszméből származik. A nyugati emberkép elképzelhetetlen a biblia nélkül. Ezért mondja **Robert Schumann**, az EU egyik alapítója: „Az európai demokráciának kereszténynek kell lennie, vagy el fog tűnni.”

Iszlám és emberi jogok

A muzulmánok emberképe ezzel szögesen szembenáll. Az iszlám törvény, a saría uralja az emberi lét majd minden területét: a vallási életet, a házasságot és családot, a gazdaságot, büntetőjogot, alkotmányjogot s ezzel a háborút is. A törvények betartása Allah akarata. Az iszlám állam kötelessége a törvény érvényre juttatása az ország egész területén, amiből következik, hogy politika és vallás nem válik szét. A sariát az egész világra ki kell terjeszteni. Ennek értelmében két részre osztja a világot: dar al-iszlám, vagyis az a terület, amit a saría már meghódított, és dar al-harb, vagyis az a territórium, ahol a sariát még – békésen vagy harc árán – el kell

fogadtatni. Nem mindenkinek vannak azonos jogai. A törvény megkülönböztet muszlimot és hitetlent, férfit és nőt, szabadot és rabszolgát. Az egyént az isteni kinyilatkoztatás kötelezi a saría törvényének betartására, amelynek teljesen alávetettje. A szabad döntés – például hit kérdésében – elképzelhetetlen. A saría halállal bünteti az iszlámot elhagyót.

A fenti rövid összefoglalásból is kitűnik, hogy az iszlám világkép és a Nyugat liberális-keresztény kultúrája összeegyeztethetetlenek egymással. Még az évek óta Németországban élő mérsékelt muszlim **Bassam Tibi** is figyelmeztet könyvében (Islamische Zuwanderung die gescheiterte Integration, p. 72): „a saría mindenben ellentmond a német alaptörvénynek, csakúgy, mint az összes többi európai alkotmánynak... A saría és a német alkotmány tűz és víz.”

Európa ezekben az években illetve évtizedekben olyan döntések előtt áll, amelyek évszázadokra meg fogják határozni belső létét és jövőjét. A kérdés tehát ez: Európa marad-e a keresztény Nyugat, vagy – a bevándorlások következtében – iszlámizálódik és a saría territóriumába tagolódik? Amit Bassam Tibi a nyugati demokráciák és az iszlám törvény összeegyeztethetlenségéről mond, azt komolyan kell vennünk. Különösen elgondolkodtató a bevándorlás kérdése. Egy demokratikus államban a legkülönbözőbb vallási meggyőződések békésen megférnek egymással. De ha egy csoport azzal a céllal szivárogo be a demokratikus rendszerbe, hogy mindent megváltoztasson, akkor éberségre és ellenállásra van szükség. A politikusok és egyházvezetők nyilatkozatai azonban gyakran tudatlanságról árulkodnak. Vagy – politikai céloktól vezérelve – a nyilvánosság szándékos félrevezetéséről lenne szó? Így vagy úgy, de egyre több polgár aggodalommal tekint Európa jövője elé. Hogy itt valóban veszély fenyeget, azt **Hans-Peter Raddatz** könyve (Von Gott zu Allah) is megerősíti.

A kérdés nekünk szól

A kereszt vagy fejkendő iskolai engedélyezésének problémájánál sokkal többről van tehát szó. Ezért az első kérdés mindenekelőtt nekünk és nem a bírának vagy politikusoknak szegeződik: mennyire értékeljük a keresztet? Fölfogjuk-e még egyáltalán, hogy a keresztény Nyugat milyen fölbecsülhetetlen lelki értékekkel halmoz el bennünket? Álljunk meg bensőleg egy pillanatra, és gondoljuk át, mennyi kiváltságot élvezünk nap, mint nap, amit Európa keresztény gyökerei nélkül el sem képzelhetnénk! Ismétlem: a kultúra a kultusz terméke. Ha a kereszt eltűnik Európából, vele együtt a mi kultúránk is elenyészik, ezzel pedig végleg befellegzett a liberális-demokratikus társadalomnak. Föl kell hagynunk saját eredetünk alábecsülésével! Múltunk hibáinak minden bírálata ellenére ezer okból hálával tartozunk elődeinknek, akik majd 2000 éves történelmünket megalkották. Európa nemcsak világháborúkat és kolonializmust zúdított a világra. Az európai kultúra és civilizáció áldásos impulzusokat és ismereteket közvetített és közvetít ma is a világnak; gondoljunk csak a fejlesztési segélyekre. Előbb saját kultúránkat kell elfogadnunk ahhoz, hogy leigázott és nyomorgó felebarátainkon segíthessünk. Ehhez azonban új értelmet kell adnunk a keresztény gyökereknek. Aki nem gondolja saját házáat, nem csodálkozhat azon, ha összedől. Hiszem, hogy sok imádságos lélek szívügye már a keresztény Európa lelki megújítása, és biztos vagyok benne, hogy ők azok, akikre érdemes odafigyelnünk.

A kereszténység térvesztése

Az elmúlt 50 év során az egész kontinensen fölgyorsultak azok a bevándorlási folyamatok, amelyek aláássák a kereszténységtől áthatott európai kultúrát. Egyre kevesebben ismerik a Bibliát, amelynek etikai előírásai többé már nem kötelezőek. A nagykorúvá vált ember halottnak nyilvánítja Istent. Ezzel az európai kultúra és törvényalkotás számára oly fontos emberkép vész el. Minél régebbi, annál kevésbé érthető kiindulópontja ez a magán, illetve közéletnek. A modern – vagyis autonóm – ember önmagát teszi meg a dolgok mértékének. Ő határozza meg az etika határait, mégpedig úgy, ahogy az neki a legjobban megfelel. Az Isten nélküli ember csak magából és csak magának él. Az egoizmus számára legfontosabb az élet élvezete. Mindenben – beleértve az embert is – a hasznosság elve uralkodik.

Összeomlik a rendszer?

A dekrisztianizáció számos negatív következménnyel jár. Ezek egyik legsúlyosabbika a család elhanyagolása. Az adó- és szociális intézményeket – különösen rövidlátó módon – úgy tervezték meg, hogy ma egy fiatal házaspár a gyermekvállalással a legnagyobb szegénységet kockáztatja. Ezért sokan nem is szülnék, vagy csak egyetlen gyermeket nevelnek. Svájcban és Németországban egy nőre 1,3-1,5, Olaszországban mindössze 1,1 szülés jut! A népesség mai szintjének fönntartásához átlagosan 2,1 gyerekre lenne szükség, azaz, a jelenlegi szaporulat mellett a következő generáció 1/3-dal csökken, majd tovább fogy. A nyugdíjasok száma ugyanakkor meredeken emelkedik. Szakértők szerint 2035-ben Németországban változatlan feltételek mellett egy munkavállaló jövedelme 50%-át nyugdíjra, 25%-át betegbiztosításra, és 10%-át gondozási biztosításra fogja költeni! A Time magazin (2003. november 3.) szerint a Világbank ugyanezt jósolja 2050 Európájának. A csökkenő vásárlások következtében – kevesebb embernek mind kevesebb házra, kórházra, iskolára, autóra stb. lesz szüksége – a gazdasági növekedés drasztikusan visszaesik. Szakértők szerint Európa már most elveszti 12 millió legnagyobb – 20-40 év közötti – fogyasztóját, melynek eredménye „a rendszer összeomlása” – **Prof. H. Adrien**, Focus 2003/8. Ugyanez vár Svájcra, azzal a különbséggel, hogy ott a nyugdíjrendszer jobban működik. Az EU gazdaságának összeomlása azonban Svájcra nézve is súlyos következményekkel járna.

A csökkenő születések száma a magzatelhajtás mellett szintén a dekrisztianizációra vezethető vissza.

Az autonóm ember által kiiktatott Isten és a keresztény emberkép – ami a magán és kereskedelmi élet alapja – kiveszése a legteljesebb értelemben véve szörnyű következményekkel jár (pl. a munkában töltött évek emelésére irányuló kormányzati intézkedések). **Edmund Dillinger német püspök** így ír a demográfiai katasztrófáról: „Először a hit hal meg – aztán következik a nemzet.”

Sokan hangoztatják, hogy a hit hátráltatja a gazdasági fejlődést. Láthatjuk, hogy ennek az ellenkezője igaz. A Zsolt 1 helyesen mondja a hívőről: „Olyan, mint a víz partján ültetett fa, amely kellő időben gyümölcsöt terem... Siker koronázza minden tettét.” Ezért írja **Sir Thomas S. Eliot**: „Hiszem, hogy az európai kultúra nem élne túl a keresztény jámborság kihalását, és nem azért ez a meggyőződésem, mert keresztény vagyok, hanem mert figyelembe veszem a társadalmi lét törvényeit.”

Európa vége?

A médiák csak vonakodva szólnak az Európát fenyegető demográfiai problémáról. Pedig nyilvánvaló, hogy vezető politikusok és egyházi elöljárók tisztában vannak a helyzettel. Az illetékes hatóságok már rég nyilvánosságra hozták az adatokat. Politikusok és egyházi képviselők nagyrészt abban bízunk, hogy a bevándorlás jelenti a megoldást. A német evangélikus zsinat szerint a bevándorlók száma 2050-re 40% fölé emelkedik. Ez a tény eddig semmilyen cselekvési javaslattal nem járt. Arra sincs válasz, hogy az európai gazdaságot mozgásban tartó és járulékokat fizető sok millió ember honnan jöjjön. Az úrt talán csak a Kelet-Európaiak tölthetnék be. Ez azért valószínűtlen, mert a születések száma ott még a Nyugat-Európainál is alacsonyabb. A kelet-európai bevándorlók tehát csak tovább szegényítenék a fiatal nemzedéket.

Egy látszólag egyszerű megoldás kínálkozik: a Közel-Kelet és Észak-Afrika muzulmán országaiban sok gyermek születik. Ezekben az államokban a lakosság 50%-a 20 év alatti! Az iszlám népesség a világtáznál kétszerte gyorsabban nő. Egyedül Algéria lélekszáma az 1960-as 10 milliőről 1999-re 30 millióra emelkedett! Az ENSZ jelentése szerint Franciaországba a következő 25 évben 20 millió bevándorló érkezik Észak-Afrikából. Lehet, hogy **Gerhard Schröder** azért támogatja Törökország EU csatlakozását, mert ez legalább részben segítene Németország bevándorlási problémáján? Így bizonyos mértékben ingyen megoldódik az ország népesedési gondja. De mivel jár valójában a muzulmánok beözönlése? Milyen további ajtók nyílnak meg ezáltal, és hogy fest Európa jövője? Mennyi idő alatt lesz a kisebbségből többség? Mikor válik kvalifikált szakemberré az, aki már ma hiányzik a gazdaságból? Milyen következményekkel jár ez a fejlődés a keresztény Nyugat számára? Vallásszabadságunk meddig lesz még biztosítva? Vagy **Valéry Giscard d'Estaing**, volt francia elnöknek van igaza: „Törökország csatlakozása az EU-hoz Európa végét jelentené.”

Ezek a megfontolások nyilván nem rettentik el az EU felelős politikusait. Ellenkezőleg, **Christopher Patten**, EU külügyi megbízott szerint az EU máris eldöntötte, hogy párbeszédet kezd a Földközi-tengeri arab országokkal, melynek vége teljes jogú tagságuk lesz. Európa átalakul Eurábiává!

Még nem késő

Csalódást keltő, hogy a demográfiai hiány óriási problémáját a politikusok és egyházi vezetők eddig egyáltalán nem vagy csak részben vitatták meg. Olyan javaslatokról sem tudunk, amelyek megoldást kínálnának az európai identitásvesztés megállítására. Nem vitás: az európai kultúra nagy veszélyben van.

Keresztényként azonban egy látszólag feltartóztathatatlan katasztrófa sem tántoríthat el minket. Istennek minden lehetséges. Európa lényegében a kolostorok imája és munkája által jött létre (ora et labora). A reformáció pedig a bibliai szeretetet töltötte belénk. Ezért mondjuk: vegyük újra komolyan, amit „az ősök” ránk bízta: az imát. Az élő Isten szavának szeretete és kitartás a munkában, melynek fő célja nem az élvezetek hajhászása, hanem a szolgálat. Kérjük bűneink – beleértve egyházainkét is – bocsánatát. Isten megkegyelmezhet a fenyegetett Európának. Könnyörgjünk hozzá Európa lelki életének megújulásáért, ami döntő változásokat eredményezhet a közéletben is.

A mérséklet kevés

Európában 14-15 millió muzulmán él. Németországba elsősorban Törökországból vándorolnak be. Az iszlám kultúra zárt közösséget alkot a keresztény gyökerű, de szekuláris-liberális társadalomban. Mostanában újra és újra fölmerül a kérdés, képes-e a demokratikus társadalom a muzulmánok integrálására, vagy az euró-iszlámé a jövő? Egyre világosabb: Európa jövőjét hosszú távon az iszlám és a kereszténység közti viszony fogja meghatározni. Fönnmarad a liberális-demokratikus jogállam, vagy a saría válik a mindenkori törvénykezés alapjává?

A CSI azért küzd, hogy mindenki szabadon dönthesse hitéről, ami föltételezi a más hitűekkel szembeni toleranciát is. Ez azonban semmiképp sem vezethet állami intoleranciához. A muszlimok többsége természetesen az úgynevezett mérsékelt táborába tartozik, akik elhatárolódnak az erőszakos iszlámistáktól, és az iszlám megreformálásán fáradoznak. De a mérséklet nem elég. Az alapkérdés ez: hogyan egyeztethető össze iszlám és demokrácia.

Pillantás a történelemre

Mohamed támadással és hadjáratokkal terjeszti az iszlámot. Ő maga 27 csatában – esetenként hadvezérként – vett részt. A muszlim seregek egész Közel-Keletet és Észak-Afrikát meghódítják, melynek keresztény és zsidó lakossága jelentéktelen kisebbséggé zsugorodik. A törökök két alkalommal is – 1529-ben és 1683-ban – megtámadják Bécset, Európa kapuját, de vereséget szenvednek. Ezek a hadjáratok megfelelnek Mohamed dzsihadra (szent háború) szólító parancsának: újabb tartományokat és népeket kell békésen – értsd: bevándorlással – vagy fegyverrel iszlám uralom alá vonni. Giuseppe De Rosa SJ leírja, hogy „az iszlám egész története a hitetlen országok leigázására indított végtelen háborúk sora”.

Erőszak és vallás

Természetesen a kereszténység nevében is háborúztak és kegyetlenkedtek. Jézus azonban mindenfajta erőszakot elutasít, és soha nem buzdít háborúra. A Bibliában Isten és ember kapcsolata szereteten nyugszik. A szeretet előfeltétele a szabadság. Isten ezért ad döntési szabadságot is az embernek. Ez a kapcsolat formálta azt a keresztény emberképet, aminek szintén döntő része van a Nyugati liberális-demokratikus társadalmak létrejöttében.

A muzulmán történelem és életvitel szempontjából Mohamed harciassága kötelező példa. Ehhez jönnek még a Korán félreérthetetlen rendelkezései. Ez kimondja, hogy a keresztényeket és zsidókat (a Könyv népeit) – ha behódnak a muszlimoknak –, természetesen csak fejadót fizető másodosztályú állampolgárokként, de életben kell hagyni. A Korán – hogy csak egyetlen példát idézzünk – ezt is kijelenti: „Harcoljatok *(fegyverrel)* ellenük, amíg nem lesz többé megkísértés *(a hívők eltántorítására az iszlámról)*, s míg a hitvallás *(mindenütt)* csupán Allahé lesz!” 2:193

Az iszlámisták – Oszama bin Laden és társai – terrortámadásaik elkövetésekor mindig a Koránra hivatkoznak. Nem véletlenül szerepel együtt Szaúd-Arábia állami címerében a muzulmán hitvallás és a kard. Az iszlám két részre osztja a világot: az iszlám háza (dar al-islam), ahol az iszlám a saría által uralkodik; és a háború háza (dar al-harb). Ez az a terület, amit békésen vagy erőszakkal iszlám uralom alá kell vonni.

Fentiekből csak egyetlen következtetést vonhatunk le: az a muzulmán, aki komolyan veszi a Koránt, nem fogadhat el liberális-demokratikus társadalmat. Ezért nem létezik muszlim többségű ország, ahol vallás-, szólásszabadság és valódi demokrácia van, s ahol a mohamedán élete veszélyeztetése nélkül keresztény hitre térhet.

Muzulmánok Németországban

A jelentős németországi politikai és társadalmi változások egész Európára kihatnak. Itt három tényt kell figyelembe vennünk:

1/ A németországi török bevándorlók növekvő elszigetelődése. Bassam Tibi mérsékelt muzulmán szerző nyilatkozta, hogy németországi tartózkodása első éveiben teljes beilleszkedésre törekedett. Minden tekintetben német akart lenni. De egyre jobban tudatosuló szír muzulmán származása megakadályozta ebben. Ezért elhatárolódott a „Németországban működő, beilleszkedést színlelő iszlámistáktól” (Bassam Tibi: „Islamische Zuwanderung. Die gescheiterte Integration“, S. 13).

A Spiegel szerint (Nr. 40/2003, S. 87 ff.) Németország egyre inkább elgettósodik. Berlin egyes negyedeiben (Kreuzberg, Wedding és Neuköln) a muzulmánok aránya eléri a 80-90%-ot. A török gyerekeket a Korán-iskolák és internátusok gyakorlatilag elvágják társaiktól. Nyelvi ismereteik gyakran olyan sekélyesek, hogy ipari tanulónak sem veszik fel őket, s végül teljesen kiszorulnak a társadalomból. A török családok muzulmán orvost, óvodát, fodrászt, bankot, utazási irodát stb. választanak, és iszlám boltokban vásárolnak.

2/ Az iszlám gondolkodás növekvő térhódítása. A müncheni iszlám központ egyik 1995-ös kiadványa a Spiegel szerint kijelenti: a gyerekeknek „elkötelezett muszlimmá és az iszlámot védő harcosokká kell válniuk (...) Csak így van esélyünk arra, hogy az élet minden területén helyreállítsuk az iszlám rendet”. A Metin Kaplant elítélő Ottmar Breidling bírósági ítélet – Kaplan kölni kalifává kiáltotta ki magát, és híveit politikai ellenfelei meggyilkolására szólította föl – 2001. szeptemberben kijelentette: több beidézt tanú is azt mondta, „hogy számukra sem a német törvények, sem a német alkotmány, egyedül csak az iszlám törvény (saría) mérvadó... Az egész világot iszlám uralom alá kell vonni”. (Udo Ulfkotte, „Der Krieg in unseren Städten“, S. 77f.)

3/ A muzulmán társaságok növekvő centralizációja figyelhető meg. Ezek közül is kiemelkedik a „Milli Görüs” egyesület. A németországi muszlim szervezetekkel szövetkezett hálózat egyszerre összetett és eredményes. Ulfkotte így jellemzi: „állam az államban”. Európa több mecsetének finanszírozásában Szaúd-Arábia is részt vesz. Németországban már 1995-ben 2180 mecset és imaterem volt. Beszédes, hogy ezek a dzsámik gyakran kapnak „Fatih” (hódító) melléknevet – nyilvánvaló utalással II. Hódító Mehmed szultánra, aki 1453-ban a keresztény Konstantinápolyt együtt az egykori bizánci-keresztény birodalmat is meghódítja. Nem csoda, hogy 2003-ban a német titkosszolgálat egy bajorországi mecset iszlám lelkészének prédikációjából idéz: „A hitetleneket a pokol legmélyebb bugyraiba fogjuk űzni. Össze kell tartanunk, és – amennyire lehet – őrizzük meg a nyugalmunkat. Most még semmit sem láthatok, de a háttérben már minden készen áll. Készüljete ti is a megfelelő pillanatra. A demokráciát a saját hasznunkra kell fordítanunk. Európát mecsetekkel és Korán-iskolákkal árasztjuk el.”

Négy javaslat

Európában kíméletlen kultúrharc folyik, ami a jövőben erősödni fog. Ezt csak a vak nem látja. Az iszlám megreformálására tett minden eddigi kísérlet – a szólásszabadság bevezetése vagy az állam és vallás szétválasztása – megfeneklett. Az iszlám jog négy nagy iskolája megegyezik abban, hogy a Korán rendelkezései isteni eredetűek, és megváltoztathatatlanok. Európa – gyermekeink és unokáink – jövőjét döntően a nyugati-keresztény társadalmi rend és az iszlám közti viszony határozza meg.

Európa még nem vezett el. Négy dolog azonban döntő jelentőségű:

1/ A problémát nem szabad agyonhallgatni. A médiák és vezető személyiségek még mindig gépiesen kezelik a kérdést. Ismereteinket mélyítsük el, és tárgyilagosan adjuk tovább.

2/ Imádkozzunk rendszeresen Európa és saját gyülekezetünk lelki bajainak meghallgatásáért. A kegyelem, és a vezeklés ismét Isten felé fordíthatja az európaiak szívét. Ez lelki erőt ad, hogy keresztényi szeretettel fogadjuk az idegeneket.

3/ Az Európát leginkább fenyegető veszély a gyermekáldás hiánya. Tekintsük a gyermeket annak, ami: Isten ajándéka. Gyermek nélkül meghal a nemzet. Az anyaságot és apaságot társadalmilag el kell ismerni. A gyermeknevelés a társadalom számára nélkülözhetetlen tevékenység, amit meg kell fizetni. A népesség ekkor újra növekedésnek indul. Európa nem vezett el, ha sokan készek megvédeni azokat a keresztény értékeket, amelyekből született. Sok imára, és megfelelő politikai akaratra van szükség.

4/ Nemcsak a törvény, hanem a hatóságok kötelessége is gondoskodni arról, hogy a bevándorlók olyan vallási kulturális háttérrel rendelkezzenek, amely megkönnyíti a liberális-demokratikus társadalomba való beilleszkedésüket.

Elérhetőségeink:

CSI-Magyarország
1242-Budapest, Pf 291
Telefon: +(06) 28 440-656
Fax: +(06) 28 440-656
www.csi-magyarorszag.hu
peter.viz@csi-magyarorszag.hu

Adományok

OTP Bank Rt

Számlaszám

Forint: 11707024-20452708
IBAN: HU30 1170 7024 2045 2708 0000 0000

EUR 11763079-11818887
IBAN HU71 1176 3079 1181 8887 0000 0000

A magyar kuratórium tagjai:

Gelley Anna (Elnök)
Bánki Zsolt
Biacsi Dávid SJ (Bejrút)
Farkas Olivér
Katona István Püspök
Németh Géza
Szörényi László

Copyright

A tanulmány bármilyen eszközzel történő közléséhez a Christian Solidarity International képviselőjének előzetes hozzájárulása szükséges.